31992L0042

22.6.1992 EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA L167/17

NÕUKOGU DIREKTIIV 92/42/EMÜ, 21. mai 1992, uute vedel- ja gaaskütusega köetavate kuumaveekatelde efektiivsusnõuete kohta

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

koostöös Euroopa Parlamendiga, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

otsuses 91/565/EMÜ ([4]) sätestati energiatõhususe edendamine ühenduses SAVE-programmi alusel;

on oluline edendada meetmeid ühisturu järkjärguliseks kehtestamiseks 31. detsembrini 1992; siseturg on sisepiirideta ala, kus on tagatud kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine;

nõukogu 15. jaanuari 1985. aasta resolutsioonis energiasäästuprogrammide parandamise kohta liikmesriikides ([5]) kutsutakse liikmesriike jätkama ja vajaduse korral suurendama jõupingutusi energia ratsionaalsema kasutamise edendamiseks integreeritud energiasäästupoliitika edasise täiustamise teel;

nõukogu 16. septembri 1986. aasta resolutsioon käsitleb ühenduse 1995. aasta energiapoliitika uusi eesmärke ja liikmesriikide energiapoliitika lähendamist, ([6]) eelkõige eesmärki suurendada lõppnõudluse energiaefektiivsust vähemalt 20 %;

asutamislepingu artiklis 130r on sätestatud, et keskkonnaga seotud ühenduse meetme eesmärk on tagada loodusvarade kaalutletud ja mõistlik kasutamine;

ettepanekutes liikmesriikide nende õigus- ja haldusnormide sätete ühtlustamise kohta, mis käsitlevad tervishoidu, ohutust, keskkonna- ja tarbijakaitset, on kohane võtta aluseks kaitstuse kõrge tase;

nõukogu 21. juuni 1989. aasta resolutsioonis on öeldud, et "ühendus peaks võtma kohaselt arvesse kasvuhooneefektiga seotud võimalikke kliimamuutusi" ([7]) ning nõukogu 29. oktoobri 1990. aasta järeldustes väidetakse, et aastaks 2000 peaks süsinikdioksiidi heitmete hulk kogu ühenduses stabiliseeruma 1990. aasta tasemel;

märkimisväärne tähtsus on olme- ja teenindussektoril, mis moodustab suure osa energia lõpptarbimisest ühenduses;

see sektor muutub veelgi tähtsamaks seoses järjest suurema keskkütte kasutamise ja soojusmugavuse üldise suurenemisega;

katelde parem efektiivsus on tarbija huvides; energiasäästlikkus peegeldub süsivesinike impordi vähenemises; ühenduse energiasõltuvuse vähenemine mõjub soodsalt kaubandusbilansile;

nõukogu 13. veebruari 1978. aasta direktiiv 78/170/EMÜ, mis käsitleb ruumi kütmiseks ja kuuma vee tootmiseks kasutatavate generaatorite jõudlust uutes ja olemasolevates mittetööstushoonetes ning soojusisolatsiooni ja kuumaveetorustiku isoleerimist uutes mittetööstushoonetes, ([8]) on põhjustanud liikmesriigiti oluliselt erinevate efektiivsustasemete kehtestamise;

kuumaveekatelde suure efektiivsuse nõue vähendab turule viidud erinevate tehniliste omadustega seadmete hulka, mis hõlbustab seeriatootmist ning mastaabisäästu; meetme puudumine, mis sätestaks piisavalt kõrgel tasemel energiasäästunõuded, võib siseturu väljakujundamisel põhjustada kütteseadmete efektiivsustaseme märkimisväärse languse madala efektiivsusega katelde leviku tõttu turul;

kohalikud kliimatingimused ning energia ja ehitiste kasutus on ühenduses väga erinevad; liikmesriigid peavad käesoleva direktiivi rakendamisel katelde kasutuselevõtu tingimusi määratledes neid erisusi arvestama; need asjaolud õigustavad fakti, et liikmesriigid, kus käesoleva direktiivi vastuvõtmise päeval on laialdaselt kasutusel veesoojendid ja eluruumidesse paigaldamiseks mõeldud katlad, peaksid jätkama teatud piirides selliste katelde turuleviimise ja kasutuselevõtu lubamist; see korraldus peaks olema komisjoni täpse järelevalve all;

([1]) EÜT C 292, 22.11.1990, lk 8.
([2]) EÜT C 129, 20.5.1991, lk 97 ja EÜT C 94, 13.4.1992.
([3]) EÜT C 102, 18.4.1991, lk 46.
([4]) EÜT L 307, 8.11.1991, lk 34.
([5]) EÜT C 20, 22.1.1985, lk 1.
([6]) EÜT C 241, 25.9.1986, lk 1.
([7]) EÜT C 183, 20.7.1989, lk 4.
([8]) EÜT L 52, 23.2.1978, lk 32. Direktiivi on muudetud direktiiviga 82/885/EMÜ (EÜT L 378, 31.12.1982, lk 19).

käesolev direktiiv, mille eesmärk on kõrvaldada katelde efektiivsusest tulenevad tehnilised tõkked, peab järgima uut lähenemisviisi, mis on kehtestatud nõukogu 7. mai 1985. aasta resolutsiooniga, [1] kus on konkreetselt sätestatud, et õigusaktide ühtlustamine EMÜ asutamislepingu artiklil 100 põhinevate direktiivide abil on piiratud põhinõuete vastuvõtmisega, millele turule viidavad tooted peavad vastama, ja et "need põhinõuded sõnastatakse piisavalt täpselt õiguslikult siduvate kohustuste loomiseks, mida saab jõustada ning mis võimaldaksid sertifitseerimisasutustel, võttes standardite puudumisel arvesse neid nõudeid, tunnistada toode nõuetele vastavaks";

võttes arvesse direktiivi 83/189/EMÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord; [2]

võttes arvesse otsust 90/683/EMÜ, mis käsitleb vastavushindamise menetluste eri järkude mooduleid, mis on mõeldud kasutamiseks tehnilist ühtlustamist käsitlevates direktiivides; [3]

efektiivsusnõuetele vastavatel kateldel peaks olema CE-märgis ja märgised, kui need on asjakohased, mis võimaldavad nende vaba liikumist ja kavandatud eesmärgile vastavat kasutuselevõttu ühenduses;

võttes arvesse direktiivi 89/106/EMÜ ehitustooteid käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta; [4]

käesolevas direktiivis nimetatud gaasikatelde suhtes tuleks kehtestada efektiivsusnõuded energia mõistliku kasutuse soodustamiseks, nagu need on sätestatud nõukogu 29. juuni 1990. aasta direktiivis 90/396/EMÜ küttegaasiseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, [5]

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiiviga, mida hõlmab ühenduses energiatõhususe edendamist käsitlev SAVE- programm, määratakse kindlaks uute vedel- või gaaskütusega köetavate, nimivõimsusega 4 kW–400 kW kuumaveekatelde, edaspidi "katlad", efektiivsusnõuded.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

— *katel:* katla korpusest ja põletist koosnev üksus, mille abil kantakse veele üle põlemisel eralduv soojus,

— *seade:*

  — katla korpus, mille külge on võimalik paigaldada põleti,

  — põleti, mida on võimalik paigaldada katla korpuse külge,

— *kasulik nimivõimsus (kilovattides):* tootja poolt kinnitatud ja tagatud suurim soojusvõimsus, mida on võimalik saavutada kestval kasutamisel tootja määratud kasuliku võimsuse korral,

— *kasutegur (protsentides):* katla veele ülekantud soojendusvõimsuse ja toote alumise küttevääртuse suhe pideva kütusesurve ning tarbimise juures, mida väljendatakse kütuse kogusena ajaühiku kohta,

— *osakoormus (protsentides):* kasulikust nimivõimsusest ajutiselt või madalama võimsusega töötava katla kasuliku võimsuse ja kasuliku nimivõimsuse suhe,

— *katla vee keskmine temperatuur:* katlasse siseneva ja väljuva vee temperatuuri keskväärtus,

— *standardkatel:* katel, mille vee keskmist temperatuuri saab projektijärgselt piirata,

— *veesoojendi*: katel, mis on projekteeritud lülitamiseks keskküttesüsteemi ja paigaldamiseks kaminatühemikku koos soojaveepaagi ja gaasipõletiga,

— *madalatemperatuuriline katel:* katel, mis võib pidevalt töötada väljuva vee temperatuuril 35–40 °C ja mis teatud tingimustel võib esile kutsuda kondenseerumise, sealhulgas vedelkütusel töötavad kondensatsioonkatlad,

— *gaaskütusel töötav kondensatsioonkatel:* katel, mis on ette nähtud suurema osa põlemisgaasides sisalduva veeauru pidevaks kondenseerimiseks,

(1) EÜT C 136, 4.6.1985, lk 1.
(2) EÜT L 109, 26.4.1983, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud otsusega 90/230/EMÜ (EÜT L 128, 18.5.1990, lk 15).
(3) EÜT L 380, 31.12.1990, lk 13.
(4) EÜT L 40, 11.2.1989, lk 12.
(5) EÜT L 196, 26.7.1990, lk 15.

— *eluruumidesse paigaldatav katel:* katel, mille kasulik nimivõimsus on alla 37 kW ja mis on ette nähtud katla korpusest eralduva soojuse arvel eluruumi selle osa kütmiseks, kuhu ta on paigaldatud, ja millel on loomuliku ringlusega sooja vett tootev avatud paisumiskamber; katla korpusel on selgesõnaline näidustus, et see tuleb paigaldada eluruumidesse.

Artikkel 3

1. Käesoleva direktiivi rakendusalasse ei kuulu:

— kuumaveekatlad, milles võib kasutada erinevaid kütuseid, sealhulgas tahkekütuseid,

— kuuma vee kiirtootmiseks mõeldud seadmed,

— katlad, mis on ehitatud nii, et neis võib kasutada tavalistest vedel- ja gaaskütustest oluliselt erinevaid kütuseid (tööstuslik heitgaas, biogaas jne),

— pliidid ja seadised, mis on peamiselt mõeldud nende ruumide kütmiseks, kuhu nad on paigaldatud, ja mille lisafunktsiooniks on varustada keskkütet ja majapidamist kuuma veega,

— seadised, mille nimivõimsus on alla 6 kW, mis kasutavad loomulikku ringlust ning on mõeldud üksnes varutava kuuma majapidamisvee tootmiseks,

— üksikeksemplarina valmistatud katlad.

2. Kui tegemist on kahefunktsioonilise katlaga, st ruumide kütmine ja kuuma majapidamisvee tootmine, puudutavad artikli 5 lõikes 1 osutatud efektiivsusnõuded ainult kütmisfunktsiooni.

Artikkel 4

1. Kui asutamislepingus või muudes direktiivides või ühenduse õigusnormides ei ole sätestatud teisiti, ei tohi liikmesriigid keelata, piirata ega takistada käesoleva direktiivi nõuetele vastavate seadmete ja katelde turuleviimist ja kasutuselevõtmist oma territooriumil.

2. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, tagamaks katelde kasutuselevõtu vaid siis, kui need vastavad artikli 5 lõikes 1 osutatud efektiivsusnõuetele ja kasutuselevõtutingimustele, mis liikmesriigid sätestavad kohalike kliimatingimuste ning energia ja ehitiste kasutuse eripära alusel.

3. Liikmesriigid, kus käesoleva direktiivi vastuvõtmise päeval on laialdaselt kasutusel veesoojendid ja/või eluruumidesse paigaldamiseks mõeldud katlad, lubavad jätkuvalt nende kasutuselevõttu, eeldusel et nende efektiivsus nii nimivõimsuse kui 30protsendilise osakoormuse juures on kuni 4 % väiksem artikli 5 lõikes 1 sätestatud standardkatelde nõuetest.

4. Komisjon jälgib pidevalt lõigete 2 ja 3 toimet ja analüüsib seda aruandes, mis esitatakse artikli 10 alusel. Liikmesriigid esitavad komisjonile kõik vajalikud andmed, et komisjon saaks nõukogule esitada selles artiklis sätestatud muudatusettepanekud, mille eesmärk on tagada igal juhul energiatõhusus ja katelde vaba liikumine ühenduses.

Artikkel 5

1. Katlad peavad vastama järgmistele kasutegurite nõuetele:

— nimivõimsuse juures, st katel töötab kilovattides väljendatud nimivõimsusega Pn ja keskmise katlavee temperatuuri juures 70 °C,

ja

— osakoormuse juures, st katel töötab 30protsendilise osakoormusega keskmisel katlavee temperatuuril, mis sõltub katla tüübist.

Järgmises tabelis on esitatud kasuliku võimsuse nõuded, millele katel peab vastama:

Katla tüüp	Efektiivvõimsus	Kasutegur nimivõimsusel		Kasutegur osakoormusel	
	kW	Katlavee keskmine temperatuur (°C)	Nõutav kasutegur (%)	Katlavee keskmine temperatuur (°C)	Nõutav kasutegur (%)
Standardkatlad	4–400	70	≥ 84 + 2 logPn	≥50	≥ 80 + 3 logPn
Madalatemperatuurilised katlad (*)	4–400	70	≥ 87,5 + 1,5 logPn	40	≥ 87,5 + 1,5 logPn
Gaasil töötavad kondensatsioonkatlad	4–400	70	≥ 91 + 1 logPn	30 (**)	≥ 97 + 1 logPn

(*) Sealhulgas vedelkütustel töötavad kondensatsioonkatlad.
(**) Katla toodetava vee temperatuur.

2. Käesoleva direktiivi nõuetega seotud ühtlustatud standardid, mis koostatakse komisjoni volituse alusel vastavalt direktiividele 83/189/EMÜ ja 88/182/EMÜ [1], määravad muu hulgas kindlaks toodangu ja mõõtmise kontrollimeetodid. Efektiivsustasemetesse tuleb inkorporeerida kohased hälbed.

Artikkel 6

1. Artiklis 7 sätestatud korra alusel võivad liikmesriigid teha otsuse kohaldada konkreetset märgisesüsteemi, mis võimaldaks katelde energiatõhususe täpselt kindlaks teha. Süsteemi kohaldatakse katelde suhtes, mille kasutegur on artikli 5 lõikes 1 sätestatud standardkatelde kasutegurist suurem.

Kui katla kasutegur nimivõimsusel ja osakoormusel on võrdne standardkatla vastava väärtusega või sellest suurem, antakse katlale 1. lisa 2. jaotise kohaselt "★".

Kui katla kasutegur nimivõimsusel ja osakoormusel on standardkatla vastavast väärtusest suurem kolm või rohkem punkti, antakse katlale "★ ★".

Iga kolmepunktilise kasuteguri tõusu eest kasuliku nimivõimsuse ja osakoormuse juures võimaldab anda II lisa kohaselt lisaks ühe "★".

2. Liikmesriigid ei tohi lubada muude märgiste kasutamist, mida võidakse segi ajada lõikes 1 osutatud märgistega.

Artikkel 7

1. Liikmesriigid loevad artikli 5 lõikes 1 sätestatud põhilistele kasutegurite nõuetele vastavaks need katlad, mis vastavad ühtlustatud standarditele, mille viitenumbrid on avaldatud *Euroopa Ühenduste Teatajas* ja mille kohta liikmesriigid on avaldanud neid ühtlustatud standardeid üle võtvate siseriiklike standardite viitenumbrid. Sellistel kateldel peab olema I lisa 1. jaotises osutatud CE-märgis ja EÜ vastavusdeklaratsioon.

2. Seeriatootmises olevate katelde vastavust kinnitatakse:

— kontrollides katlatüübi kasutegurit vastavalt III lisas kirjeldatud B moodulile,

— kinnitatud tüübi vastavusdeklaratsiooniga vastavalt IV lisas kirjeldatud C, D või E moodulile.

Gaaskütusel töötavate katelde puhul kasutatakse kasuteguri nõuetele vastavuse hindamisel sama menetlust, mida kasutatakse direktiivis 90/396/EMÜ (küttegaasiseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) sätestatud ohutusnõuetele vastavuse hindamisel.

3. Eraldi turustatavate seadmete turule viimisel peavad need kandma CE-märgist ning neil peab olema EÜ vastavusdeklaratsioon, kus on määratletud parameetrid, mille järgi on võimalik pärast seadmete monteerimist saavutada artikli 5 lõikes 1 sätestatud kasuteguri tasemed.

4. CE-vastavusmärk, mis näitab vastavust käesoleva direktiivi nõuetele ja muudele CE-märgise andmist käsitlevatele sätetele, samuti I lisas määratletud pealdised kinnitatakse kateldele nähtavale kohale selgesti loetavalt ja kustumatult. Toodetele mis tahes muude märkide, tähiste või näidustuste kinnitamine, mida võidakse CE-märgiga nii selle tähtsuse kui välimuse osas segi ajada, on keelatud.

Artikkel 8

1. Iga liikmesriik teatab komisjonile ja teistele liikmesriikidele, mis asutused ta on määranud artiklis 7 sätestatud menetlusega seotud ülesannete läbiviimiseks, edaspidi "määratud asutused".

Komisjon annab asutustele tunnusnumbrid ja teatab need liikmesriikidele.

Määratud asutuste loetelu avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas* ja kaasajastatakse pidevalt.

2. Asutuste määramisel rakendavad liikmesriigid V lisas sätestatud miinimumnõudeid. Asutust, mis täidab vastavas ühtlustatud standardis sätestatud nõudeid, loetakse vastavaks nimetatud lisas sätestatud nõuetele.

3. Liikmesriik, kes on teatanud konkreetse asutuse, peab selle teate tagasi võtma, kui ilmneb, et asjaomane asutus ei vasta enam lõikes 2 osutatud nõuetele. Ta teavitab sellest viivitamatult teisi liikmesriike ja komisjoni ning võtab teate tagasi.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud sätted 1. jaanuariks 1993. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid sätteid alates 1. jaanuarist 1994.

[1] EÜT L 81, 26.3.1988, lk 75.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid lubavad 31. detsembrini 1997 turule viia ja kasutusele võtta seadmeid, mis vastavad nende territooriumil käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäeval kehtivatele siseriiklikele eeskirjadele ja kavadele.

Artikkel 10

Kolme aasta möödumisel käesoleva direktiivi rakendamisest esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande saavutatud tulemuste kohta. Aruandele lisatakse ettepanekud direktiivi muutmise kohta, arvestades saavutatud tulemusi ja tehnoloogia arengut.

Artikkel 11

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 21. mai 1992

Nõukogu nimel

eesistuja

Luis MIRA AMARAL

I LISA

VASTAVUSMÄRGID JA LISATAVAD ERIMÄRGISED

1. **Vastavusmärk**

Vastavusmärk koosneb tähtedest CE, nagu allpool näidatud, ja märgi kinnitamise aasta kahest viimasest numbrist.

2. **Lisatavad erimärgised**

Käesoleva direktiivi artikli 6 alusel antava energiamärgistuse sümbol on järgmine:

★

II LISA

ENERGIAMÄRGISTUSE ANDMINE

Nõuded kasuteguritele, mis peavad olema täidetud nii nimivõimsusel kui 0,3 Pn osakoormusel

Märgis	Nõue kasutegurile nimivõimsusel Pn ja katla vee keskmisel temperatuuril 70 °C %	Nõue kasutegurile osakoormusel 0,3 Pn ja katla vee keskmisel temperatuuril ≥ 50 °C %
★	≥ 84 + 2 log Pn	≥ 80 + 3 log Pn
★★	≥ 87 + 2 log Pn	≥ 83 + 3 log Pn
★★★	≥ 90 + 2 log Pn	≥ 86 + 3 log Pn
★★★★	≥ 93 + 2 log Pn	≥ 89 + 3 log Pn

III LISA

B moodul: EÜ tüübihindamine

1. Käesolev moodul kirjeldab menetluse seda osa, mille järgi määratud asutus tõendab, et kontrollitava toodangu tüüpiline näidis vastab käesoleva direktiivi asjakohastele nõuetele.

2. Tootja või tema volitatud esindaja, kelle elu- või asukoht on ühenduses, peab esitama EÜ tüübihindamise taotluse tema enda poolt valitud määratud asutusele.

   Taotluses peab olema:

   — tootja nimi ja aadress ning juhul, kui taotluse on esitanud tootja ametlik esindaja, ka tema nimi ja aadress,

   — kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele määratud asutusele,

   — punktis 3 kirjeldatud tehnilised dokumendid.

   Taotluse esitaja annab määratud asutusele kontrollitava toodangu tüüpilise näidise, edaspidi "tüüp". Kui see on kontrollimiseks vajalik, võib määratud asutus paluda täiendavaid näidiseid.

3. Tehniliste dokumentide järgi peab olema võimalik hinnata seadme vastavust direktiivis esitatud nõuetele. Kui hinnangu andmiseks on vaja, võib nõuda tehnilisi dokumente seadme projekteerimise, tootmise ja sellega seotud kulude kohta ning, kui see on hinnangu andmiseks vajalik, peavad need sisaldama järgmisi andmeid:

   — tüübi üldkirjeldus,

   — põhimõtteline projekt, tööjoonised ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms skeemid,

   — jooniste, skeemide ja toote toimimise mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused,

   — artikli 5 lõikes 2 osutatud standardite loetelu, mida on kohaldatud tervikuna või osaliselt, ja nende lahenduste kirjeldused, mida on tehtud direktiivi põhinõuete täitmiseks, kui artiklis 5 osutatud standardeid ei ole kohaldatud,

   — konstruktsiooniarvutuste, sooritatud uuringute jms tulemused,

   — katseprotokollid.

4. Määratud asutus peab:

   4.1. kontrollima tehnilisi dokumente, veenduma, et tüüp on toodetud vastavalt neile dokumentidele ja tegema kindlaks need detailid, mis on projekteeritud vastavalt artikli 5 lõikes 2 osutatud standardite asjaomastele sätetele, ning detailid, mis on projekteeritud kõnealuste standardite asjaomaseid sätteid kohaldamata;

   4.2. läbi viima või laskma läbi viia kohase kontrolli ja vajalikud katsed, kontrollimaks kas tootja kasutatud lahendused täidavad direktiivi põhinõudeid, kui artikli 5 lõikes 2 osutatud standardeid ei ole kohaldatud;

   4.3. läbi viima või laskma läbi viia vajalikud uuringud ja katsed, et kontrollida, kas juhtudel, kui tootja on otsustanud kohaldada asjakohaseid standardeid, on neid tegelikult kohaldatud;

   4.4. leppima taotluse esitajaga kokku vajalike uuringute ja katsete tegemise suhtes.

5. Kui tüüp vastab käesoleva direktiivi asjakohastele sätetele, väljastab määratud asutus taotlejale EÜ tüübihindamistõendi. Tõendis on tootja nimi ja aadress, kontrolli tulemused ja vajalikud andmed kinnitatud tüübi kohta.

   Tõendile lisatakse tehniliste dokumentide asjakohaste osade nimekiri ja määratud asutus säilitab nimekirja koopia.

   Kui ühenduses tegutsevale tootjale või tootja volitatud esindajale ei anta tüübihindamistõendit, peab määratud asutus oma keeldumist üksikasjalikult põhjendama.

   Ette tuleb näha edasikaebamise kord.

6. Taotluse esitaja teatab EÜ tüübihindamistõendit puudutavaid tehnilisi dokumente valdavale määratud asutusele kõigist kinnitatud seadmele tehtud muudatustest, mis peab saama lisakinnituse, kui muudatused võivad mõjutada olulistele nõuetele vastavust või toote ettenähtud kasutustingimusi. Lisakinnitus antakse esialgse EÜ tüübihindamistõendi lisana.

7. Määratud asutused peavad edastama teistele määratud asutustele asjakohast teavet väljastatud ja tühistatud EÜ tüübihindamistõendite ja nende lisade kohta.

8. Muudel määratud asutustel on õigus saada EÜ tüübihindamistõendite ja/või nende lisade ärakirju. Tõendite lisad peavad olema kättesaadavad muudele määratud asutustele.

9. Ühenduses tegutsev tootja või tema volitatud esindaja peab koos tehniliste dokumentidega säilitama ka EÜ tüübihindamistõendeid ja nende lisasid vähemalt kümme aastat pärast viimase asjaomase toote valmimist.

   Kui tootjal ega tema volitatud esindajal ei ole elu- või asukohta ühenduses, vastutab tehniliste dokumentide kättesaadavuse eest isik, kes toob toote ühenduse turule.

IV LISA

C moodul: Tüübivastavus

1. Käesolevas moodulis kirjeldatakse menetluse seda osa, kus ühenduses elu- või asukohta omav tootja või tema volitatud esindaja tagab ja deklareerib, et kõnealused seadmed on vastavuses EÜ tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübiga ja täidavad käesoleva direktiivi nende suhtes kohaldatavaid nõudeid. Tootja peab kinnitama igale seadmele CE-märgise ja koostama kirjaliku vastavusdeklaratsiooni.

2. Tootja peab võtma kõik vajalikud meetmed kindlustamaks, et tootmise käigus tagatakse toodetud seadmete vastavus EÜ tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübile ja direktiivi efektiivsusnõuetele.

3. Tootja või tema volitatud esindaja peab säilitama vastavusdeklaratsiooni koopiat vähemalt kümme aastat pärast viimase kõnealuse toote valmistamist.

   Kui tootjal ega tema volitatud esindajal ei ole elu- või asukohta ühenduses, vastutab tehniliste dokumentide kättesaadavuse eest isik, kes toob toote ühenduse turule.

4. Tootja valitud määratud asutus peab tegema või laskma teha toote uuringuid suvaliste ajavahemike järel. Määratud asutuse poolt valmistootest kohapeal võetud näidised kontrollitakse ja nendega tehakse kohased katsed, mis on määratletud artikli 5 lõikes 2 osutatud kohases standardis või kohastes standardites, või tehakse samaväärsed katsed toote vastavuse hindamiseks vastava direktiivi nõuetele. Kui üks või mitu kontrollitud toodet ei vasta nõuetele, peab määratud asutus võtma vajalikud meetmed.

D moodul: Tootmiskvaliteedi tagamine

1. Käesolevas moodulis kirjeldatakse menetlust, kus punkti 2 kohustusi täitev tootja tagab ja deklareerib, et kõnealused seadmed on vastavuses EÜ tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübiga ja täidavad käesoleva direktiivi nende nõudeid. Tootja kinnitab igale seadmele CE-märgise ja koostab kirjaliku vastavusdeklaratsiooni. CE-märgisele lisatakse punktis 4 osutatud kontrolli eest vastutava määratud asutuse tunnusmärk.

2. Tootja peab kasutama tootmise kinnitatud kvaliteedisüsteemi, seadme lõppkontrolli ja katsetamist punktis 3 määratletud korras. Tootjat kontrollitakse punktis 4 osutatud korras.

3. *Kvaliteedisüsteem*

3.1. Tootja esitab taotluse kõnealuste seadmete kvaliteedi hindamiseks määratud asutusele omal valikul.

   Taotluses peab olema:

   — kogu asjaomane teave kavandatud seadmekategooria kohta,

   — dokumendid kvaliteedisüsteemi kohta,

   — tehniline dokumentatsioon kinnitatud tüübi kohta ja EÜ tüübihindamistõendi koopia.

3.2. Kvaliteedisüsteem peab tagama seadmete vastavuse EÜ tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi nende suhtes kohaldatavatele nõuetele.

   Kõik tootja vastuvõetud elemendid, nõuded ja sätted tuleb süstemaatiliselt dokumenteerida kirjalike põhimõtete, menetluste ja juhenditena. Kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid peavad võimaldama kvaliteediprogrammide, -plaanide, -käsiraamatute ja -aruannete järjepidevat tõlgendamist.

   Eelkõige peavad nad sisaldama piisava kirjelduse järgmise kohta:

   — kvaliteedi eesmärgid ja organisatsiooni struktuur, juhatuse kohustused ja volitused seoses seadme kvaliteediga,

   — tootmise, kvaliteedikontrolli ja kvaliteedi tagamise meetodid, protsessid ja süstemaatiliselt kasutatavad meetmed,

   — enne tootmist, selle vältel ja pärast seda tehtavad kontrollimised ja katsed ning nende sagedus,

   — kvaliteeti tõendavad dokumendid, näiteks ülevaatusaruanded ning katse- ja taatlustulemused ning aruanded asjaomaste töötajate pädevuse kohta jne,

   — seadme nõutava kvaliteedi saavutamise järelevalvevahendid ja kvaliteedisüsteemi tõhus toimimine.

3.3. Määratud asutus peab hindama kvaliteedisüsteemi tegemaks kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 nimetatud nõuetele. Määratud asutus eeldab, et kvaliteedisüsteemid, millega kohaldatakse asjakohaseid ühtlustatud standardeid, vastavad nendele nõuetele. Hindamiskomisjonis peab olema vähemalt üks liige, kellel on asjaomase toote tehnoloogia hindamise kogemusi. Hindamise käigus tehakse kontrollkäik tootja ettevõttesse.

Otsusest teatatakse tootjale. Teade peab sisaldama kontrolli tulemusena tehtud järeldusi ning nõuetekohaselt põhjendatud hindamisotsust.

3.4. Tootja peab täitma kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja toetama kõnealust süsteemi, et see oleks piisav ja tõhus.

Tootja või tema volitatud esindaja peab teatama kvaliteedinõuded heaks kiitnud määratud asutusele kvaliteedisüsteemi kavatsevatest muutmistest.

Määratud asutus peab hindama kavandatavaid muudatusi ja otsustama, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele või on vaja seda uuesti hinnata.

Ta peab oma otsusest tootjale teatama. Teade peab sisaldama kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

4. *Määratud asutuse vastutusalas olev järelevalve*

4.1. Järelevalve eesmärk on tagada, et tootja täidab kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.

4.2. Tootja peab määratud asutusel lubama kontrollimise eesmärgil juurdepääsu tootmis-, kontrolli- ja katsetamispaika ning laoruumidesse ja varustama teda kogu vajaliku teabega, eelkõige järgmisega:

— dokumendid kvaliteedisüsteemi kohta,

— kvaliteeti tõendavad dokumendid, näiteks ülevaatusaruanded ning katse- ja taatlustulemused ja aruanded asjaomaste töötajate pädevuse kohta jne.

4.3. Määratud asutus peab regulaarselt tegema kontrolli kindlustamaks, et tootja säilitab ja kohaldab kvaliteedisüsteemi, ja esitama tootjale selle kohta aruande.

4.4. Lisaks sellele võib määratud asutus teha tootjale ette teatamata kontrollkäike. Sellistel kontrollkäikudel võib määratud asutus teha või lasta teha katseid kontrollimaks, kas kvaliteedisüsteem toimib õigesti; vajaduse korral peab määratud asutus esitama tootjale kontrollkäigu aruande ja katse tegemise korral ka katseprotokolli.

5. Tootja peab vähemalt kümme aastat pärast viimase toote valmimise kuupäeva säilitama riigi ametiasutuste jaoks järgmisi dokumente:

— punkti 3.1 teises taandes nimetatud dokument,

— punkti 3.4 teises lõikes nimetatud kaasajastused,

— määratud asutuse otsused ja aruanded, millele on osutatud punkti 3.4 viimases lõikes ning punktides 4.3 ja 4.4.

6. Kõik määratud asutused peavad võimaldama teistel määratud asutustel kasutada teavet kvaliteedisüsteemidele antud kinnituse ja kinnituse tühistamise kohta.

E moodul: Tootekvaliteedi tagamine

1. Käesolevas moodulis kirjeldatakse menetlust, kus punkti 2 kohustusi täitev tootja tagab ja deklareerib, et katlad ja seadmed on vastavuses EÜ tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübiga. Tootja peab kinnitama igale katlale ja seadmele CE-märgise ja koostama kirjaliku vastavusdeklaratsiooni. CE-märgile tuleb lisada punktis 4 osutatud kontrolli eest vastutava määratud asutuse tunnusmärk.

2. Tootja peab kasutama tootmise kinnitatud kvaliteedisüsteemi katla ja seadme lõppkontrolliks ja katsetamiseks 3. jaotises määratletud korras. Tootjat tuleb kontrollida punktis 4 osutatud korras.

3. *Kvaliteedisüsteem*

3.1. Tootja esitab taotluse katelde ja seadmete kvaliteedi hindamiseks määratud asutusele omal valikul.

Taotluses peab olema:

— kogu asjaomane teave kavandatud katla- või seadmekategooria kohta,

— kvaliteedisüsteemi dokumendid,

— tehniline dokumentatsioon kinnitatud tüübi kohta ja EÜ tüübihindamistõendi koopia.

3.2. Kvaliteedisüsteemi kohaldades kontrollitakse iga katelt või seadet ja viiakse läbi asjakohased artiklis 5 osutatud asjaomase standardi või asjaomaste standardite kohased või samaväärsed katsed, et tagada selle vastavus käesoleva direktiivi asjakohastele nõuetele. Kõik tootja vastuvõetud elemendid, nõuded ja sätted tuleb süstemaatiliselt dokumenteerida kirjalike põhimõtete, menetluste ja juhenditena. Kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid peavad võimaldama kvaliteediprogrammide, -plaanide, -käsiraamatute ja -aruannete ühetaolist tõlgendamist.

Eelkõige tuleb neis kirjeldada järgmist:

— kvaliteedieesmärgid ning organisatsiooni ülesehitus, juhtkonna vastutus ja volitused seoses tootekvaliteediga,

— pärast tootmist teostatud uuringud ja katsed,

— kvaliteedisüsteemi tõhususe järele valvamise vahendid,

— kvaliteediandmestikud, näiteks inspekteerimisaruanded ja katsetulemused, kalibreerimisandmed, andmed töötajate erialase pädevuse kohta jms.

3.3. Määratud asutus peab hindama kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 nimetatud nõuetele. Määratud asutus eeldab, et kvaliteedisüsteemid, millega kohaldatakse asjakohaseid ühtlustatud standardeid, vastavad nendele nõuetele.

Hindamiskomisjonis peab olema vähemalt üks liige, kellel on asjaomase tootetehnoloogia hindamise kogemusi. Hindamismenetluse raames tuleb teha kontrollkäik tootja ettevõttesse.

Tootjale tuleb otsusest teatada. Teade peab sisaldama kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust..

3.4. Tootja peab täitma kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja toetama kõnealust süsteemi, et see oleks piisav ja tõhus.

Tootja või tema volitatud esindaja peab teatama kvaliteedinõuded heaks kiitnud määratud asutusele kvaliteedisüsteemi kavatsevatest muutmistest.

Määratud asutus peab hindama kavandatavaid muudatusi ja otsustama, kas muudetud kvaliteedisüsteem rahuldab punktis 3.2 esitatud nõudeid või on vaja hindamist korrata.

Ta peab oma otsusest tootjale teatama. Teade peab sisaldama kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

4. *Määratud asutuse vastutusalas olev järelevalve*

4.1. Järelevalve eesmärk on tagada, et tootja täidab kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.

4.2. Tootja peab võimaldama määratud asutusele kontrollimise eesmärgil juurdepääsu tootmis-, kontrollimis-, katse- ja laoruumidele ning andma talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

— kvaliteedisüsteemi dokumendid,

— tehnilised dokumendid,

— kvaliteeti tõendavad dokumendid, näiteks ülevaatusaruanded ning katse- ja taatlustulemused ja aruanded asjaomaste töötajate pädevuse kohta jne.

4.3. Määratud asutus peab regulaarselt tegema kontrolle kindlustamaks, et tootja säilitab ja kohaldab kvaliteedisüsteemi, ja esitama tootjale selle kohta aruande.

4.4. Lisaks sellele võib määratud asutus teha tootjale ette teatamata kontrollkäike. Sellistel kontrollkäikudel võib määratud asutus teha või lasta teha katseid kontrollimaks, kas kvaliteedisüsteem toimib õigesti; määratud asutus peab esitama tootjale selle käigu kohta aruande, katsete tegemise korral ka katseprotokolli.

5. Tootja peab vähemalt kümme aastat pärast viimase katla või seadme valmimist hoidma siseriiklikele ametiasutustele kättesaadaval:

— punkti 3.1 kolmandas taandes nimetatud dokumendid,

— punkti 3.4 teises lõikes nimetatud muudatused,

— määratud asutuse otsused ja aruanded, millele on osutatud punkti 3.4 viimases lõikes ning punktides 4.3 ja 4.4.

6. Kõik määratud asutused peavad edastama teistele määratud asutustele asjaomase teabe väljastatud ja tühistatud kvaliteedisüsteemide kohta.

V LISA

Miinimumnõuded, mida liikmesriigid peavad asutuste määramisel arvestama

1. Tõenduskatseid tegev asutus, selle direktor ja töötajad ei tohi olla kontrollitavate seadmete projekteerija, tootja, tarnija või paigaldaja ega ühegi mainitud osapoole volitatud esindaja. Nad ei tohi otseselt ega esindajate kaudu osaleda katelde ja seadmete projekteerimises, ehitamises, turustamises ega hooldamises. See ei välista võimalust vahetada tehnilist teavet tootja ja asutuse vahel.

2. Asutus ja selle töötajad peavad tegema vastavustõendamiskatseid suurima erialase usaldusväärsuse ja tehnilise pädevusega ning olema sõltumatud igasugustest surveavaldustest ja ahvatlustest, eelkõige rahalistest, mis võiksid mõjutada nende arvamust või kontrolli tulemusi, eriti isikute või isikute rühmade poolt, kelle huvid on seotud vastavustõendamise tulemusega.

3. Asutuse käsutuses peavad olema töötajad ja vahendid selleks, et täita nõuetekohaselt vastavustõendamisega seotud haldus- ja tehnilisi ülesandeid; asutusel peab olema ka võimalik kasutada kontrollimiseks vajalikke seadmeid.

4. Kontrollimise eest vastutavatel töötajatel peab olema:

   — hea tehniline ja erialane ettevalmistus,

   — piisavad teadmised nende tehtavaid katseid käsitlevate nõuete kohta ja piisavad kogemused selliste katsete tegemisel,

   — suutlikkus koostada katsete tulemuste kinnitamiseks tunnistusi, protokolle ja aruandeid.

5. Kontrollijate erapooletus peab olema tagatud. Nende palk ei tohi sõltuda teostatud kontrollide hulgast ega nende tulemustest.

6. Asutus peab võtma endale vastutuskindlustuse juhul, kui vastutus ei kuulu siseriikliku õiguse alusel riigile või kui liikmesriik ise ei ole kontrollide eest otseselt vastutav.

7. Määratud asutuse töötajad peavad hoidma ametisaladust (välja arvatud teave selle riigi pädevatele haldusasutustele, kus määratud asutus tegutseb) käesoleva direktiivi või selle jõustamiseks vastuvõetud mis tahes siseriikliku õigusakti alusel.